

Första roten, tomt 66

Kvarteret Varuhuset

Trettonde roten 1637–57v

Vallgatan mellan Korsgatan och Västra Hamnen

Femte roten 1657h–70

Torsten Svensson järndragare

1666–81

Vid underrätten klagade han 5.7.1667 över att han genom *Jöns järndragares* förvållande var så illa klämd i sin hand av ett blystycke, att han nu måste söka hjälp hos en barberare, som nu fordrade stora penningar för sitt omak. Jöns järndragare nekade sig ha varit vållande till skadan. När han drog undan linan, varmed de bar blystycken, låg Torsten järndragares hand honom ovetandes under blystycket. Torsten hade sedan han fått skadan dock burit bly i fyra dagar, varför ”som han förmenar en annor accident haver tillslagit”. Torsten järndragare fick vid rätten stöd av *mäster Anders Barber*, som berättade, att skadan ”var ett farligt tillbud, bekännandes ben utur handen tagit, icke heller någon annan accident tillkommit”. Han begärde 12 daler kopparmynt för sin möda, men skulle för sitt gjorda besvär och för medikamenterna på grund av parternas medellöshets skull reducera sina anspråk till 8 d kmt.

Olof Larsson skräddare

1662–63: ½, 65, 66–70–81

G 1 tomt

Utom denna gård ägde Olof Larsson skräddare sista året han levde en gård längre väster ut på Vallgatan (1.60), som hade tillhört *Magris glasmästare*. Han avled 1704. En son var *kommisari-en vid amiralitetet Carl Björkman* (Berg II:7–8, 30). Den här gården (enligt bou 26.6.1706 på Vallgatan mellan Jon besökares änka i öster och Jon båtekarl i väster, värderad 250 d smt) skänktes av änkan *Helga Larsdotter* efter Olof Larsson skräddeles död 1704 till mågen *skräddaremäster Anders Persson Hall och hans hustru Maria Olufsdotter*. 1717 hade Anders Hall *gesällen Johan Antonius och läredrängen Bengt Börgesson*. Tomten värderades 1715 till 150, huset, till 120, och lösöret till 300 d smt. En av Halls kreditorer och arvtagare, *skräddaremästare Christian Wiese* begärde den 23.4.1721 efter branden, att Anders Halls fasta och lösa egendom skulle försäljas på auktion, eftersom Hall och hans hustru för sin sjukdoms skull ville komma till hospitalet Halls arvingar och kreditorer (utom *Wiese handlanden Anders Liedbom och skomakaremäster Erik Hall*) sålde tomten den 26.11.1722 för 160 d smt till

borgaren och sjökaptenen Anders Hagman,

(uppbud 11.3.1723), som fick fasta 29.8.1724 på ödetomten på Vallgatan mellan skräddare Jacob Hoffmans hus i öster och avlidna hustru Elisabeth Hahles tomt och hus i väster. Han är kanske den båtkarl Anders Hagman, som fick burskap 9.3.1720. Han var död 1737. Hans änka *Christina Jeansson* medförde framtomten eller 2/34 av 1.66 i sitt nya äktenskap med

kyparen Per Andersson Siögård.

som sedan 31.7.1745 erhöill burskap i Göteborg som *sjökaptten*. Den övriga tredjedelen eller bak-tomten ägdes av *klensmeden Olof Sörman* (burskap 12.10.1713) och säges i bouppteckningen efter honom den 12.10.1747 vara bebyggd med gamla och förfallna hus. Gift 1/ med *Margareta Bengtsdotter*; 2/ med *Ebba*, som efterlevde (Berg II:9–10, 510).

1755 var gården delad mellan tre: skeppare Pehr Siögård, *skräddare Hindrich Luther och bildhuggare Jean Schång*. Pehr Andersson Siögård omkom i dec. 1759 som befälhavare på gross-handlare Christian Arfwidssons skepp S:t Nikolaus, när detta sjönk på hemresan från Peonbeuf till Göteborg med man och allt. Christina Jeansson efterlevde också Siögård, som avled barnlös. Hela gården (på Vallgatan mellan skräddaremäster Jacob Hoffman och f.d. kvartermästare Sönerberg, värderad till 1 350 d smt) övertogs av

fruntimmerskräddaren Simon Graffman,

son till *livdrabanten Graffman* i Arboga, som sårades 1718 i Fredrikshald. Simon Graffman, född 1730, död 23.2.1803 i Gustavi, var i många år ledamot av borgerskapets äldste. Han blev genom sin son *bryggaren Simon Graffman* farfar till *landskapsmålararen Carl Samuel Graffman*. Han ägde gården ännu 1800.